

по высокыѣ, тѣ бѣгахъ отъ мене като  
стрѣла; но когато азъ ся намѣрвахъ по  
высокыѣ а тѣ пасяхъ по-нискыѣ, не  
обращахъ никакъ вниманіе на мене. Отъ  
това прѣсмѣтихъ че тѣ гледахъ толкозь  
ниско, щото рѣдко можахъ да съзрѣтъ  
прѣдметыѣ които сѣ по-нависоко отъ  
тѣхъ. И тѣй наченхъ да ги дирѣхъ изгорѣ  
отъ вѣбелыѣ и тѣй ги убивахъ твърдѣ  
лесно.

Не е възможно, пріятели мои, не е  
възможно да ви искажъ, колко и каквы  
размысли смущавахъ сърцето ми. Все-  
ичко ми се прѣдставяше подѣ дивъ и  
ужасенъ видъ; много пѣти ми идеше да  
богохулювамъ противу божій промыслъ;  
безумный азъ! като че небѣхъ азъ самъ  
причината на всичкыѣ си злочестины; като  
че не бѣше всичко това наказаніе за не-  
послушаніето ми на съ вѣтыѣ отъ родите-  
литѣ ми. А когато си напомняхъ че самъ  
азъ ся избавихъ отъ потѣнваніето на ко-  
рабѣтъ, и че можахъ да имамъ най потрѣ-  
бното за обдържаніето си, утѣшавахъ се